

ca Sibiiul, preface in căsarmă de soldați și de prizoneri? Cum de nu se putu afla din cele multe edificie publice din Sibiiu, altul, dóră cu mult mai potrivit spre acest scop, și nu tocmai o reședință episcopéscă? Unii dic, că magearii, din răsbunare asupra episcopului Șaguna, ar fi 'tras drept in reședință; érá alții afirmă, că sașii sibieni din ură națională ar fi indreptat pre mageari in acel cuartir. Fiă ori una ori alta, ori și ambe deodată, atâta stă: că reședința episcopéscă s'a devastat cu totul din ură și reință!

Incetând resbelul civil, urmă periodul de 10 ani al așa numitului absolutism, cu regimul militar in frunte, care sugrumase ori-ce mișcare liberă națională și bisericéscă. Până și datinele și obiceiurile naționale și religiose încă le atăcase acel regim ultramontan, voind a le stérpi cu totul. —

Luptele și necasurile episcopului Șaguna cu acel regim, atât in cele bisericesci cât și naționale, au fost colosale încât deveniseră proverbiale. Eu le amân și pre aceste până mai in jos, la locul lor; érá aici insemnez mai departe, că nu mult după întórcerea sa din Viena, in spre érnă, el ținù cu mare solenitate mulțamită lui Dumneđu pentru restaurarea păcei, și un parastas pentru cei căđuți in resbel, ordinând, ca asemenea să se urmeze in intréga diecesă. La acéstă solenitate participà și însuși guvernătoriul *W o h l g e m u t h*, impreună cu comisariul imperial *B a c h* și cu toți demnitarii civili și militari, in biserica parochială din cetatea Sibiiului. Cel dintâiu cas este acesta la românii din Ardeal, că un guvernătoriu participà la servițul divin intr'o biserică română și încă ortodocsă. De aici se póte vedé insemnătatea acelu act precum și a persónei, care îl putù sub acele impregiurări mijlocí, spre onórea națiunei.

Incă la inceputul anului 1850, in luna lui Martiu, când țera se afla in stare de asediu, episcopul Șaguna ținù cel dintâiu